

at man ikke vilde opfordre Folk til at spise saa mange Kalorier, som her var opgjort, men det ærede Medlem standse lige før det Punkt, hvor Udvalget motiverer, hvorfor det foreslaar flere Kalorier end i og for sig absolut nødvendigt for Menneskets Ernæring. Udvalget skriver herom — jeg tror, at den, som har læst disse Udtalelser og lagt sig dem paa Sinde og tillagt dem den Vægt, de har, ikke vil kunne komme bort derfra — „Nedenfor anførte Rationer for Land- og Byfolk angiver kun de Mængder af de forskellige Næringsmidler, der efter Udvalgets Overbevisning maa reserveres for Befolkningen, hvis den skal gaa Aaret fra 1. September 1917 til 1. September 1918 i Møde uden alvorlige Bekymringer for at opleve en virkelig Ernæringskrise mod dets Slutning. Udvalgets Rationer er da kun til Brug for de Myndigheder, der er beskæftigede med Ernæringsvæsenet i Landet, og ikke til Anvendelse for Mennesker i private Husholdninger. Naar vi har valgt den Form, at fordele Overskuddet paa de enkelte voksne Individier, og ikke først gjort Minimumsforbruget op for den samlede Befolkning for derefter at forhøje dette med 33 pCt., skyldes det, at vi har ment, at den første Metode *tydeligst for alle ansvarhavende anskueliggør Nødvendigheden af det nævnte Overskuds Tilstedeværelse*, medens et kalkuleret Overskud paa 33 pCt. af en samlet Sum altid vil være vanskeligt at forstaa; naar det fremføres uden detailleret Begrundelse blot som en Slags Sikkerhedskalkule.“

Hvad jeg fremhævede ved Oplæsningen, er ogsaa af Udvalget selv fremhævet ved Skrifttypen. Blandt dem, der er ansvarhavende ved denne Sags Afgørelse, er jo alle i dette Ting, og det, der da ligger for, er de alvorlige Ord, som her er fremsatte om Nødvendigheden af en Reserveholdning, hvis Befolkningen skal gaa Aaret i Møde uden alvorlige Bekymringer for at opleve en virkelig Ernæringskrise mod Aarets Slutning. Jeg tror ikke, at nogen, der er ansvarlig for, hvorledes Ernæringsforholdene her i Landet vil arte sig mod Høstaarets Slutning, tør paatage sig Ansvaret for ikke at have en saadan Reserveholdning til Befolkningens Ernæring, naar man ved, hvor meget der kan gaa tabt i Aarets Løb, og naar man kender Muligheden for Forskydninger fra eet Ernæringsmiddel til et andet. Jeg maa derfor absolut modsætte mig en Formindskelse af det Kvantum, som Lovfor-

slaget nu bestemmer, hvilket efter den nøjeste Overvejelse er sat til 850,000 t.

Naar der derefter, naar man dog skal have 850,000 t, tales om Muligheden af ikke at udskrive 450 kg, men kun 400 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, skal jeg tillade mig at henvise til den Tale, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) holdt i Gaar om, hvad en Ligning af 450 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi kan antages at ville betyde. Det ærede Medlem viste ganske rigtigt, at en Aflevering af 450 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, sammenholdt med den Forbeholdsret, som er givet, vilde, under Forudsætning af en normal og over hele Landet ligelig fordelt Høst, lade et Overskud være til Stede. Til det ærede Medlems Beregninger i saa Henseende skal jeg kun knytte et Par Betragtninger. Det ærede Medlem gik ud fra Beregningerne i Opgørelserne fra Udvalget af 4. April om, hvor stor Vintersædhøsten antagelig vilde blive, og han anførte, at han ikke troede, at Arealet var forøget i Aar i Sammenligning med i Fjor, men hvis det ikke var forøget, var utvivlsomt det Kvantum Vintersæd, man havde regnet med, ansat for højt. Arealet er nu sikkert ikke forøget, men derimod efter den Arealtælling, som allerede har fundet Sted — jeg taler ikke om den af 12. Juli —, formindsket. Det er ganske vist lykkeligvis ikke formindsket saa meget, som Rygterne har sagt, men dog formindsket noget. Derfor er det sikkert rigtigt, at man ikke kan regne med saa store Kvantiteter af Rug og Hvede, som Udvalget af 4. April har opstillet. Der findes da ogsaa i Forslaget en Antydning af, at hvis man ikke naar dette Kvantum af 400,000 t Rug og Hvede, skal Beholdningen kunne suppleres med Byg. Jeg tror, at man foreløbig anslaa Aarets Høst til en 440,000 t. Hvis man derfra trækker Saasæden, som det ærede Medlem vistnok ogsaa i Overensstemmelse med Udvalget anslog til 100,000 t, men som man paa andre Steder ikke anslaa til mere end 46,000 t, vil man komme til det samme Resultat, som det ærede Medlem regnede med, nemlig til ca. 390,000 t Vintersæd.

Til det ærede Medlems Udtalelser har jeg saa yderligere kun en enkelt lille Bemærkning at gøre, nemlig følgende, som tillige indeholder Besvarelse af forskellige Forespørgsler, rettede til mig baade af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) og det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard), nemlig om Retten til